

Møen i dansk kunst

Naturromantik i Guldalderen

25. august – 27. november 1994

I 1970'erne anlagde amtmand, godsejer Antoine de Bosc de la Calmette haven på Liselund og byggede det lille yndefulde slot samt parkens mange templer og lysthuse. Han gav det navn efter sin frue, Lisa født Iselin. Der er få steder i verden, der i så høj grad lever op til den schweiziske filosof Jens-Jacques Rousseau's tanker om menneskets tilbagevenden til naturen.

Liselund kom da også til at indtage sin betydningsfulde plads i den danske naturromantik. Skønåndere og kunstnere valfartede til Møen for at opleve parken og de betagende klinter. Dermed kom øen til at spille en afgørende rolle for det gryende landskabsmaleri herhjemme.

Udstillingen på Nivaagaards Malerisamling så sig selvsagt ikke i stand til at præsentere det lille slot på Liselund og dets fornemme indhold, for det er selv et museum med mange gæster. Det havde dog vist sig muligt at låne forskellige møbler og andet med tilknytning til Liselund, således at publikum fik et indblik i den høje kultur, der prægede indretningen på slottet og dets lysthuse.

Udstillingens hovedsigte var imidlertid at vise eksempler på de skiftende kunstnere, der har gengivet Liselunds lyksaligheder, klinten samt øens øvrige smukke natur. De spænder fra Søren Læssøe Lange over C. W. Eckersberg, J. P. Møller, J. C. Dahl, Jørgen Roed, Fr. Sødring til Louis Gurlitt og P. C. Skovgaard.

Udviklingen er mærkbar, for de første årtiers billeder var præget af europæisk landskabsmaleris traditioner, og klinten derfor nærmest et surrogat for Norges og Schweiz' bjerge, mens det kulminerer med Skovgaards nationalromantiske skildringer af kridtklinterne fra 1840'erne, der både i dag og dengang blev betragtet som ærkedanske.

Ind imellem har kunstnere besøgt andre dele af Møen, således at udstillingen tillige gav et signalement af øen som helhed. I denne sammenhæng er det væsentlige at huske, at ejeren af Nordfeld, kammerherre Chr. Schøller v. Bülow, i 1809 indbød Eckersberg til at besøge denne herregård. Resultatet heraf blev en række tegninger, der siden kom til at danne basis for en større serie oliemalerier med motiver fra Møen. Først og fremmest gav "Møen i dansk kunst" et signalement af dansk landskabsmaleri i perioden fra 1800 til 1850, og det er netop den periode, som man kalder Guldalderen. Udstillingen var arrangeret af en stor kender af øen, kunstkritikeren, mag.art. Bente Scavenius. Udstillingen var et led i den omfattende festival, "Golden Days in Copenhagen", der i efteråret 1994 satte fokus på dansk kultur i Guldalderen.